

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Плевен, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря АЛЕКСАНДЪР Г. П.
като разгледа докладваното от ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело
№ 20214400100273 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба /ИМ/ от „****“ ООД, гр. София, ЕИК ***, представлявано от управителя Г.Д. чрез пълномощника му адвокат Е.Т. от САК против ЗП А.З. К., с която се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищцовото дружество следните парични суми:

- сумата от **52 195,20 лв.**, представляваща недължимо платена сума в резултат на разваляне на договор от **11.01.2016 г.** между страните, с анекси към него, ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане;
- сумата от **8 792,95 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва, изчислено върху главницата за периода от 10.10.2019 г. до 15.11.2020 г.;
- сумата от **11 915,52 лв.**, представляваща неустойка по чл. 5 от анекс № *** г. към договор от 11.01.2016 г. между страните, ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане;
- сумата от **1 333,93 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва, изчислено върху главницата за периода от 10.10.2019 г. до 15.11.2020 г..

В ИМ се твърди, че по силата на договор за продажба, сключен на **11.01.2016 г.** между страните, същите са постигнали съгласие ответникът, в качеството на земеделски производител и продавач да прехвърли на ищцото дружество собствеността върху шарен /ивичест/ слънчоглед, подходящ за

белене от реколта 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. срещу задължението на ищеца, в качеството на купувач да заплаща авансово продажните цени съгласно чл. 7 ал. 1 от договора. Твърди се, че договорът е сключен от ответника чрез пълномощник с представено пълномощно. Твърди се, че в изпълнение на задължението по чл. 7 ал. 1 б. „а“ от договора ищецът е превел по банков път на ответника сумата от **150 000 лв.**, за което е издадена **фактура № *** г.**, но през 2016 г. и 2017 г. ответникът не е изпълнил задълженията си по договора и не е доставил слънчоглед на ищеца. Твърди се, че през 2018 г. ответникът е продал и доставил на ищеца слънчоглед на стойност **30 844,80 лв.**, за което е издадена **фактура № *** г.** Твърди се, че страните са сключили **анекс № *** г.** към договора за покупко-продажба от 11.01.2016 г., в който ответникът е направил признание, че е получил сумата от **150 000 лв.** и дължи доставка на слънчоглед на стойност **119 155,20 лв.**, а съгласно чл. 2 и чл. 3 на анекс № 2 ответникът е поел задължение да достави слънчоглед на посочената стойност най-късно до 30.09.2019 г. Твърди се, че ответникът е изпълнил частично поетото с анекса задължение и е продал и доставил слънчоглед на 08.09.2019 г. на стойност **36 960 лв.** Твърди се, че с оглед неизпълнението на задължението на ответника в пълен обем на основание чл. 4 и чл. 5 от анекс № 2 договорът между страните е развален по право и ответникът дължи в срок до **09.10.2019 г.** връщане на авансово платената сума като продажна цена в размер на **82 195,20 лв.** и неустойка в размер на **11 915,52 лв.** Твърди се, че на **28.09.2020 г.** ответникът е заплатил на ищеца сумата от **30 000 лв.**, поради което към датата на подаване на ИМ остава да дължи сумата от **52 195,20 лв.** Твърди се, че ответникът дължи и законната лихва върху всяка от главниците за периода на забава, като законната лихва върху сумата от **82 195,20 лв.** за периода от 10.10.2019 г. до 27.09.2020 г. е в размер на **8 082,51 лв.**, законната лихва върху сумата от **52 195,20 лв.** за периода от 28.09.2020 г. до 15.11.2020 г. е в размер на **710,44 лв.**, а законната лихва върху сумата от **11 915,52 лв.** за периода от 10.10.2019 г. до 15.11.2020 г. е в размер на **1 333,93 лв.** В ИМ се твърди също, че предявените искове са обезпечени чрез допуснато обезпечение – запор върху вземания от трети лица в полза на ищеца по реда на чл. 390 от ГПК по ч.т.д. № 135/2020 г. по описа на ПОС, като въз основа на издадената обезпечителна заповед е образувано изпълнително дело № *** по описа на ЧСИ Ц.Н., рег. № *** на КЧСИ с район на действие ПОС, както и че в обезпечителното

производство ищецът е направил разноски. Моли се съда след като се запознае с представените по делото доказателства да постанови решение, с което да уважи предявените искове и присъди на ищцовото дружество направените по делото разноски, ведно с разноските, направени в обезпечителното производство.

В срока за отговор по реда на чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор на ИМ от ответника ЗП А.З. К. чрез пълномощника му адвокат П.П. от ПлаК, с който се оспорват основателността на предявените искове и твърденията на ищеца за фактическите отношения между страните във връзка със сключения договор и анекса към него. Ответникът признава, че между страните е сключен договор за продажба от 11.01.2016 г. с посочения от ищеца предмет, по силата на който ответникът е получил от ищеца по банков път сумата от **150 000 лв.**, за което е издадена фактура № *** г.. Признава, че през 2018 г. ответникът е продал и доставил на ищеца в изпълнение на договора слънчоглед на стойност **30 844,80 лв.**, за което е издадена фактура № *** г., както и че страните са сключили анекс № *** г. към договора за покупко-продажба от 11.01.2016 г. за уреждане на отношенията си. Твърди, че на 28.09.2020 г. ответникът е заплатил на ищеца сумата от **30 000 лв.**, за което е издадено КИ № *** г.. Възразява, че неизпълнението на договора между страните се дължи на фосмажорни обстоятелства – лоши климатични условия през стопанската 2019/2020 г., ниски средни добиви, които са довели до повиши пазарни цени на слънчогледа, но също така и на поведение на ищеца, който е отказал през втората половина на м. VIII 2020 г. да получи шарен слънчоглед при пазарна цена в размер на 0,70 лв. /кг., а е искал сделката да се сключи при продажна цена 0,50 лв/кг., която е била неприемлива за ответника. Твърди, че с разходен – касов ордер /РКО/, подписан на **19.10.2016 г.** от съдружника в ищцовото дружество Я.К. същата е получила от името на дружеството сумата от **20 000 лв.**, а с втори РКО, подписан на **26.10.2016 г.** от Я.К. същата е получила от името на дружеството и сумата от **10 000 лв.** Твърди, че посочените два РКО са осчетоводени при ответника с кредитни известия /КИ/ № ***/26.09.2020 г. и № ***/26.09.2020 г. . Възразява срещу размера на претендираното вземане за главница и лихви от ищеца и твърди, че към датата на подаване на отговора на ИМ ответникът дължи на ищеца съгласно счетоводните си записвания сумата от **22 195,20 лв.** Ответникът възразява също да дължи неустойка по договора между страните, както и

законна лихва върху претендираните главници. Моли се съда като се запознае с представените по делото доказателства да постанови решение, с което да отхвърли предявените иски за разликата над **22 195,20 лв.** и присъди на ответника направените по делото разноски.

С писмена молба, депозирана по делото на 29.04.2021 г. в определен от съда срок ищцовото дружество чрез пълномощника си адвокат Е.Т. възразява във връзка с твърденията на ответника в отговора на ИМ и счита, че не е бил длъжен след разваляне на договора между страните да закупи шарен слънчоглед и да получи слънчоглед вместо парична сума и според него не е налице негово виновно поведение станало причина за забава на ответника като длъжник. Ищецът оспорва да е получил сумата от **20 000 лв.** и сумата от **10 000 лв.** чрез съдружника в дружеството Я.К. на **19.10.2016 г.** и **26.10.2016 г.** с представените с отговора на ИМ два РКО, като твърди, че РКО не са подписани от Я.К. и алтернативно, че ако са подписани, то останалият текст преди подписа не е изписан от нея и не е бил изписан към момента на полагане на подписа. Прави се възражение и относно правното значение на осчетоводяването на РКО през 2020 г. при съобразяване на чл. 115 ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС, като според ищеца осчетоводяването на кредитните известия не доказва плащане на сумите.

С писмена молба, депозирана по делото на 07.06.2021 г. в определен от съда срок ответникът чрез пълномощника си адвокат П.П. поддържа депозирания отговор на ИМ и твърденията за извършените плащания на сумата от **20 000 лв.** и сумата от **10 000 лв.** в полза на ищцовото дружество чрез съдружника Я.К. на **19.10.2016 г.** и **26.10.2016 г.**, удостоверено с представените с отговора на ИМ два РКО.

Делото е образувано първоначално пред СГС като гр.д. № 12562/2020 г., но с оглед направеното възражение по чл. 105 от ГПК от страна на ответника е прекратено и изпратено по подсъдност на ПОС.

Пред ПОС делото образувано като гражданско дело, прекратено е и е образувано като търговско дело. С влязло в сила определение по т.д. № 39/2021 г. по описа на ПОС делото е прекратено като търговско дело и е образувано настоящото гражданско дело, поради което производството се провежда по правилата на общия иски процес.

В о.с.з. ищцовото дружество „***“ ООД, гр. София, се представлява от управителя Г.Д. и пълномощника си адвокат Е.Т. от САК и поддържа предявените иски. Претендира разноски в исковото, обезпечителното производство и в производство по обжалване на действия на ЧСИ във връзка с наложеното обезпечение и представя списък на разноските общо за сумата

от **12 148,45 лв.**, ведно с писмени доказателства за извършване на разноските. Прави възражения за липса на доказателства за реално плащане на адвокатското възнаграждение от ответника, както и възражения по чл. 78 ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ответника. Възражава се, че ищцовото дружество е заплатило на ответника сумата от **73 лв.** за направени разноски в производството пред Окръжен съд Плевен. В депозираните по делото писмени бележки от адвокат Е.Т. подробно се обсъждат подробно събраните по делото доказателства и се прави извод за доказаност на предявените иски по основание и размер. Според ищцовото дружество същото успешно е оспорило както получаване на сумите от **20 000 лв.** и **10 000 лв.** от съдружника и управител Я.К. на **19.10.2016 г.** и **26.10.2016 г.**, така и подписите положени от нея върху РКО от същите дати. Обсъжда се заключението на вещото лице по съдебно-почеркова експертиза /СПЕ/, изготвено от служител на ОД на МВР Плевен и се прави извод, че пълномощника на ответника С.К. е попълнила изгодните за ответника обстоятелства като ги е дописала ръкописно след полагане на подписите върху РКО от Я.К. и тези документи са съставени с оглед на други отношения между С.К. и Я.К., които не са предмет на спора. Позовавайки се на заключението на приетата съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, счита, че след като счетоводството на ответника като ЗП не е редовно водено, а осчетоводяването на РКО е осъществено след завеждане на делото през 2020 г. в нарушение на закона при липса на доказателства за реално извършено плащане при издаване на кредитните известия /КИ/, то плащането не е извършено във връзка с договора. Ищцовото дружество се позовава и на съдържанието на **анекс № *** г.** и счита, че ако сумата от **30 000 лв.** е била платена от ответника през 2016 г., това е следвало да намери отражение в съдържанието на анекса и би намалило с тази сума задължението на ответника, признато с анекса. Ищцовото дружество счита, че по делото са доказани предпоставките за възникване на задължението на ответника за заплащане на неустойка в претендирания размер, както и възникване на задълженията за заплащане на законна лихва върху дължимите вземания за главница и неустойка в претендирания размер. В писмените бележки при условие на евентуалност се поддържат възражения за липса на основания за заплащане на адвокатското възнаграждение по чл. 78 ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ответника, вкл. в обезпечителното производство, както и за недължимост на разноски за адвокатско възнаграждение на длъжника в изпълнителното производство. Поддържа се, че разноските за адвокатско възнаграждение на ищцовото дружество не са прекомерни с оглед сложността на спора, както и обстоятелството, че включва заплатено ДДС, тъй като АД е регистрирано по ДДС.

Ответникът, чрез пълномощника си адвокат П.П. от ПлАК поддържа депозирания отговор и изложените в него възражения. Поддържа, че сумата общо от **30 000 лв.** по двата оспорени РКО е получена от Я.К., поради което

плащането следва да бъде отчетено. Прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ищцовото дружество. В депозираните по делото писмени бележки подробно се обсъждат събраните по делото доказателства и се поддържа, че ответникът дължи единствено непогасена главница в размер на **22 195,20 лв.**, тъй като е налице плащане на сумата от **30 000 лв.** по двата оспорени РКО през 2016 г. в полза на управителя и съдружника в ищцовото дружество Я.К.. Според ответника от заключенията на приетите по делото СГЕ безспорно се установява, че оспорените РКО са подписани от Я.К. на посочените в РКО дати, тъй като подписите и датите са изписани с една и съща паста и след като по делото не се доказва, включително със заключението на СИЕ между страните да има други финансови взаимоотношения, то следва да се приеме, че плащането погасява задълженията по процесния договор. Иск се от съда да отхвърли иска за главница за разликата над **22 195,20 лв.**, а предявените иски за неустойка и лихви за забава изцяло. Поддържа възраженията за прекомерност на претендираното от ищцовото дружество адвокатско възнаграждение.

Съдът, като съобрази становищата на страните и представените по делото доказателства, прецени ги по реда на чл. 12 и чл. 235 ГПК поотделно и в тяхната съвкупност и прие за установено от фактическа и правна страна следното:

С ИМ съдът е сезиран със следните предявени от „***“ ООД, гр. София против ЗП А.З. К. обективно съединени иски:

иск с правно основание чл. 55 ал. 1 пр. 3 от ЗЗД за връщане на сумата от **52 195,20 лв.** като получена на отпаднало основание с оглед разваляне поради неизпълнение на договор за продажба на шарен /ивичест/ слънчоглед, подходящ за белене от реколта 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г., сключен между страните от **11.01.2016 г.**, с анекс към него № *** г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане;

иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД за сумата от **8 792,95 лв.**, представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва на сумата от **82 195,20 лв.** за периода от 10.10.2019 г. до 27.09.2020 г. и на сумата от **52 195,20 лв.** за периода от 28.09.2020 г. до 15.11.2020 г.;

иск с правно основание чл. 92 от ЗЗД за сумата от **11 915,52 лв.**, представляваща неустойка по чл. 5 от анекс № *** г. към договор от **11.01.2016 г.** между страните, ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане;

иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД за сумата от **1 333,93 лв.**, представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва на сумата за неустойка от **11 915,52 лв.** за периода от 10.10.2019 г. до

15.11.2020 г..

Установява се от представения по делото **договор, сключен на 11.01.2016 г.** между страните /л. 7-8 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС/, че същите са постигнали съгласие, по силата на което ответникът А.К., в качеството на земеделски производител и продавач да прехвърли на ищното дружество „***“ ООД, гр. Плевен собствеността върху шарен /ивичест/ слънчоглед, подходящ за белене от реколта 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г., отговарящо на изискванията за качество, посочени в чл. 2 от договора срещу задължението на „***“ ООД, гр. Плевен, в качеството на купувач да заплаща предварително /авансово/ продажните цени съгласно условията на договора. Установява, че договорът е сключен от ответника чрез пълномощника му С.К. по силата на представеното по делото общо /генерално/ пълномощно, с нотариална заверка на подписа на упълномощителя на 11.05.2015 г., рег. № *** от помощник - нотариус при нотариус П.Ц., рег. № *** и район на действие РС Плевен. Установява се, че в чл. 3 от договора страните са договорили предаването на стоката между страните. Установява се от чл. 5 от договора, че страните са постигнали съгласие единичната цена за тон слънчоглед за съответната година да се определя с анекс към договора, подписан между страните преди заплащане на продажната цена, като отказът на продавача да подпише такъв анекс представлява основание за отказ за купувача да заплати цената по чл. 7 от договора. Установява се от чл. 6 на договора, че ответникът, в качеството на продавач се е задължил да предаде на ищното дружество, в качеството на купувач съответното количество слънчоглед съобразно размера на авансово платената цена, завишена с **50 000 лв.**, съобразно изготвени анекси за цена и записи на заповед за периода на действие на договора, които са неразделна част от него до 30 - число на месец септември в съответната година на реколтата, като осигури възможност на купувача да натовари договореното количество слънчоглед, като продавачът представи декларациите, посочени в чл. 6 б. „в“ от договора и издаде фактура. Установява се от чл. 7 ал. 1 б. „а“ и б. „б“ от договора, че страните са постигнали съгласие купувачът да заплати предварително по посочена в договора банкова сметка продажната цена за всяка реколта съгласно фактура, издадена от продавача, като за всяка от посочените в договора пет реколти се заплати сумата от **150 000 лв.** в определени в договора срокове. Установява се, че конкретно за реколта 2016 г. продавачът е следвало да заплати авансово сумата от **150 000 лв.** до 20.01.2016 г.. Установява се от чл. 10 от договора, че при възникване на форсмажорни обстоятелства страната, която не може да изпълни задълженията си по договора в подходящ срок следва да уведоми писмено другата страна относно възможните последици за него от изпълнение на договора, като ако невъзможността за изпълнение поради форсмажорни обстоятелства продължи толкова, че другата страна загуби интерес от изпълнението, тя има право да прекрати едностранно договора с писмено предизвестие до другата страна. Установява от представената по делото **фактура № *** г.** /л. 10 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС/, издадена от

ответника ЗП А.К., че същата е издадена във връзка с продажба на 300 тона слънчоглед реколта 2016 г. при единична цена 500 лв. и авансово плащане на цената на цялото количество в размер на **150 000 лв.** Установява от фактурата, че плащането на цената по нея е без ДДС и е следвало да се извърши с платежно нареждане, като същата е подписана за купувача „****“ ООД, гр. Плевен от Я.К. като МОЛ.

Установява от представената по делото **инвойс - фактура № *** г.** /л. 11 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС/, издадена от ответника ЗП А.К., че същата е издадена във връзка с продажба на 60,480 тона слънчоглед реколта 2018 г. при единична цена 510 лв. на обща стойност **30 844,80 лв.**, която следва да се приспадне от аванса по фактура № *** г.. Установява от фактурата, че същата е подписана за купувача „****“ ООД, гр. Плевен от Г.Д. като МОЛ.

Установява се от представения по делото **анекс № *** г.** към договор от **11.01.2016 г.** между страните /л. 12-13 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС/, че страните са постигнали съгласие относно изпълнение от страна на „****“ ООД, гр. Плевен на задължението по чл. 7 ал. 1 б. „а“ от договора за авансово плащане на сумата от **150 000 лв.**, за което е издадена фактура № *** г., за която сума продавачът е следвало да достави 300 тона слънчоглед, подходящ за белене, реколта 2016 г.. Страните са постигнали съгласие, че продавачът не е изпълнил задълженията си по договора и не е доставил на купувача договореното количество слънчоглед реколта 2016 г. до датата на сключване на анекса, поради което купувачът не е заплащал суми за следващите реколти на 21.11.2016 г., 21.11.2017 г. и 21.11.2018 г. съгласно чл. 7 ал. 1 б. „а“ от договора. Установява се, че страните са постигнали съгласие продажната цена от **30 844,80 лв.** на доставеното на 17.10.2018 г. количество слънчоглед реколта 2018 г., за което е издадена **фактура № *** г.** да се приспадне от авансово платената сума от купувача, при което задължението на продавача остава в размер на сумата от **119 155,20 лв.**, представляваща разлика между сумата по б. „А“ в размер на **150 000 лв.** и сумата по б. „Д“ в размер на **30 844,80 лв.** Установява се от анекса, че страните са постигнали съгласие за правилно упражнено право на възражение на купувача по договора, както и че същият няма да претендира обезщетение от забава на продавача, а продавачът няма претенции към купувача във връзка с упражнените права на купувача. Установява се също, че съгласно чл. 2 от анекса ответникът в качеството на продавач се е съгласил да продаде на ищцовото дружество, в качеството на купувач черен, шарен /ивичест/ слънчоглед реколта 2019 г. на стойност **119 155,20 лв.** при цена на тон, която не е посочена в договора, доставката на която съгласно чл. 3 от анекса следва да е в срок до **30.09.2019 г.** Страните са постигнали съгласие в чл. 4 от анекса, в случай, че продавачът не изпълни задължението си по чл. 2 от договора в срок до **07.10.2019 г.** договорът между страните и анексите към него да се считат развалени автоматично, без да е необходимо каквото и да е изявление от някоя от страните. Страните са уговорили в чл. 5 от анекса, че в случай на разваляне на договора и анексите съобразно чл. 4 от анекса, продавачът се задължава да върне на купувача

сумата от **119 155,20 лв.**, ведно с неустойка за разваляне на договора в размер на **10 %** от посочената сума, като двете суми се дължат в двудневен срок от изтичане на срока по чл. 4 на анекса. Установява се от анекса, че същият е подписан от ищцото дружество от управителя Г.Д., а от ответника чрез пълномощника му С.К..

Не се спори между страните, че ответникът в качеството на продавач е изпълнил частично поетото с анекса задължение за продажба на слънчоглед и е доставил на ищцовото дружество слънчоглед на стойност **36 960 лв.**, с която сума ищцовото дружество е приело погасяване на част от дължимата главница в размер на **119 155,20 лв.**, посочена в **анекс № *** г.** към договор от **11.01.2016 г.** между страните.

Не се спори между страните, а се установява от представеното по делото електронно извлечение от сметката на ответника № 80/29.09.2020 г., издадено от „***“, че на **28.09.2020 г.** ответникът е заплатил на ищеца по банков път сумата от **30 000 лв.**, с която ищцовото дружество е отново е приело погасяване на част от дължимата главница в размер на **119 155,20 лв.**, посочена в **анекс № *** г.** към договор от **11.01.2016 г.** между страните.

По делото от ответника с отговора на ИМ са представени **2 бр. РКО** /копия на л. 52 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС, оригинали на л. 36, л. 37 от настоящото дело/, установяващи заплащане от ЗП А.К. на Я.К., в качеството на представител на ищцовото дружество на две парични суми, съответно **19.10.2016 г.** сумата от **20 000 лв.**, а на **26.10.2016 г.** сумата от **10 000 лв.** Установява се от съдържанието на двата РКО, че като основание за плащане е посочено „връщане по фактура“. Установява се наличие на разлика между представените по делото копия на РКО и оригиналите на същите, всички представени от ответника, като в оригиналите на документите след текста „връщане по фактура“ е посочено „върнат аванс“ – текст, който липсва в копията, представени по рано по - делото. Истинността на представените РКО е оспорена своевременно от ищцовото дружество по реда на чл. 193 от ГПК и с определение № 890/30.06.2021 г. по настоящото дело /л. 27-30/.

Установява се, че въз основа на описаните по - горе 2 бр. РКО ответникът е издал 2 бр. **КИ № ***/26.10.2020 г.** за сумата от **20 000 лв.** и **КИ № ***/26.10.2020 г.** за сумата от **10 000 лв.** /л. 50 и л. 51 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС/, в които като начин на плащане е посочено „по банков път“, а като основание е посочено „неусвоен аванс за слънчоглед“ и не са подписани от представител на ищцовото дружество.

Установява се, че съгласно счетоводните записвания при ответника към 18.01.2021 г. /л. 56 от гр.д. № 12592/2020 г. на СГС/, същият дължи на ищцовото дружество сумата от **22 195,20 лв.**, което вземане ответникът признава за дължимо като непогасената главница по **фактура № *** г.**

Установява се от представения по делото от ищцовото дружество договор за паричен заем, сключен на **24.06.2015 г.**, че ищцовото дружество е предоставило на ответника, представляван от пълномощника му С.К. заем в

размер на **10 000 лв.**, която заемателят се е задължил да върне в срок до 30.09.2015 г. с банков превод. Установява се от представения РКО от 24.06.2015 г., че съгласно същия С.К. е получила на основание паричен заем съгласно договор сумата от **10 000 лв.** от ищцовото дружество.

Установява се от приложените към доказателствата по делото ч.т.д. № 135/2020 г. на ПОС и в.ч.т.д. № 3/2021 г. на ВТАС, че с влязло в законна сила определение на ПОС е допуснато обезпечение като бъдещи искиове на предявените в настоящото производство искиове в полза на ищцовото дружество против ответника.

Установява се от приложеното към доказателствата по делото в.гр.д. № 131/2021 г. на ПОС, че с влязло в сила решение по същото Плевенския окръжен съд е отменил отказа на ЧСИ Ц.Н. по изп. Дело № *** да вдигне частично наложения заповест по сметка в посочена банка на получена от А.К. от ДФ „Земеделие“ по СЕПП сума в размер на **73 738,96 лв.** като незаконосъобразен и е задължил ЧСИ да извърши необходимите процесуални действия по вдигане на наложения заповест по сметка, т.к. представлява насочване на изпълнението върху имущество на длъжника, което е несеквестируемо. Със същото решение Плевенския окръжен съд е осъдил на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК „***“, гр. Плевен да заплати на А.К. сумата от **73 лв.** за направени по делото разноски за държавна такса и по ТЗЧСИ.

Установява се от заключението на приетата СИЕ, изготвено от вещото лице Т. ИЛ. /л. 52-57 от делото/, което като компетентно изготвено съдът възприема изцяло, че при проверка на счетоводните записвания при ищцовото дружество в счетоводството му са отразени заплатената авансово сума в размер на **150 000 лв.** по **фактура № *** г.**, сумата от **30 844,80 лв.** по **фактура № *** г.**, сумата от **36 960 лв.** по **фактура № 124/08.09.2019 г.** и сумата от **30 000 лв.**, заплатена на **28.09.2020 г.** по банков път, при което непогасения остатък по счетоводна сметка 444 спрямо ответника е в размер на **52 195,20 лв.** Вещото лице установява, че в счетоводството на ищеца не са отразени получени суми от ответника в брой на **19.10.2016 г.** и на **26.10.2016 г.** по РКО съответно в размер на **20 000 лв.** и **10 000 лв.**, като при получаването им следва се отразят по дебита на счетоводна сметка 501 на съответните дати срещу издадени първични документи – приходни касови ордери /ПКО/, каквито вещото лице не е получило от ответника, а следва да бъдат издадени от него. Вещото лице установява, че РКО се издават при изплащане на определени суми от ответника от каса му, но също така при получаване на сумите ищеца трябва да издаде ПКО и квитанцията да се предостави на ответника като първичен документ за получената сума. Вещото лице установява, че съставлява нередовност на счетоводните записвания плащания, извършени 2016 г. да се осчетоводяват 2020 г. Вещото лице установява, че съгласно ЗСч всички записвания в счетоводните книги трябва документално обосновани и да са съставени на база първични счетоводни документи, както и следва да се спазва принципа на текущо начисляване на приходи и разходи по ЗСч. Вещото лице установява, че при получаване на

суми в брой в касата на ищцовото дружество следва с оглед счетоводната отчетност и правилност да са издадени РКО за получени плащания в брой, каквито няма налични в счетоводните книги на ищеца. Вещото лице установява, че съгласно представения по делото **РКО от 19.10.2016 г.** за сумата от **20 000 лв.**, получена от Я.К. ответникът е издал кредитно известие - **КИ № ***/26.10.2020 г.** с посочено основание „неусвоен аванс за слънчоглед и по същият начин че съгласно представения по делото **РКО от 26.10.2016 г.** за сумата от **10 000 лв.**, получена от Я.К. ответникът е издал **КИ № ***/26.10.2020 г.** за сумата от **20 000 лв.** със същото посочено основание. Вещото лице установява, че счетоводно при ответника РКО от м. X 2016 г. са отразени като платени от касата през м. X 2020 г., както и кредитните известия са отразени през м. X 2020 г.. Вещото лице установява, че е изискала от ответника хронологичен счетоводен регистър на сметка 501 за м. X 2016 г. и е установило, че към датите, на които са посочени като направени плащанията ответникът е имал налични суми, които да покрият размерите им. Вещото лице установява, че при издаване на РКО същите следва да се осчетоводят от ищцовото дружество като документ, установяващ захранване на касата с определената сума, а ответникът осчетоводява РКО, но квитанцията към РКО се предава на вносителя на съответната сума за съхранение като приложение към РКО без да се осчетоводява. Вещото лице установява, че е неправилно издаването на КИ през м. X 2020 г. за плащания от м. X 2016 г., но от представените справки – декларации и дневници по ЗДДС на ответника е установило, че ответникът е отразил двете КИ по РКО от м. X 2016 г. и те са включени в справките – декларации по ЗДДС през м. X 2020 г.. Вещото лице посочва, че ЗДДС изисква издаване на фактури и КИ в срок от пет дни от данъчното събитие по ДДС, а ЗСч изисква всички записвания да се правят хронологично през периодите, през които са направени. Вещото лице заключава, че неустойката изчислена съгласно чл. 3 от анекс № *** г. по договора е в размер на **11 915,52 лв.**, изчислена като 10 % върху сумата от **119 155,20 лв.** Вещото лице заключава, че за периода от 10.10.2019 г. до 27.09.2020 г. законната лихва върху главницата от **82 195,20 лв.** е в размер на **8 082,53 лв.** Вещото лице заключава, че за периода от 10.10.2019 г. до 15.11.2020 г. законната лихва върху неустойката от **11 915,52 лв.** е в размер на **1 333,88 лв.** Вещото лице е извършило проверка на търговските отношения между страните и е установило, че съгласно счетоводните записвания при ответника по договор за заем от 2015 г. ищцовото дружество е предоставило на ответника заем в размер на сумата от **25 000 лв.**, от която непогасена е останала сумата от **10 000 лв.** към 30.09.2021 г.. Установява, че ответникът е закупувал от ищеца торове, препарати, семена, по които продажби няма непогасени суми при салдо **204 172,16 лв.** При изслушване на вещото лице Т. ИЛ. в о.с.з. на 30.11.2021 г. същото установява, че в двете КИ, издадени от ответника е посочено извършено плащане по банков път, като реквизита начина на плащане е задължителен в КИ.

Установява се от заключението на съдебно-почеркова експертиза /СПЕ/, изготвена от вещото лице М.М. /л. 59-63 от делото/, че вещото лице е извършило изследване на оригиналите на оспорените РКО от м. Х 2016 г., издадени от ЗП А.К. и заключава, че в **РКО** от **19.10.2016 г.** и в **РКО** от **26.10.2016 г.** подписите за „получил сумата“ са положени от Я.К.. Вещото лице заключава, че ръкописният текст в двата РКО е изписан от С. Г. К., като в **РКО** от **19.10.2016 г.** ръкописния текст и подписът са положени с три вида химикални пасти, а в **РКО** от **26.10.2016 г.** ръкописния текст и подписът са положени с два вида химикални пасти. Вещото лице установява в констативно-съобразителната част на заключението след извършени изследвания с два метода, че част от ръкописният текст в **РКО** от **19.10.2016 г.** е повторен с различна химикална паста от останалия ръкописен текст, както и че не може да се установи кой ръкописен текст е положен първи и дали са по едно и също време поради липса на такава методика.

Установява се от постъпилото по делото писмо от директора на НИК към МВР старши комисар Д.М., че в института не се извършват химически експертизи за датиране на документи по стареене на материали – хартия и пищеви вещества, тъй като няма общоприет, безспорен и утвърден метод в криминалистичната практика, а сравнително изследване на физико-оптичните свойства на химикалните пасти с микроскоп и видеоспектрален компаратор може да бъде извършено от експертните структури към ОД на МВР Плевен, Враца, Варна и Бургас.

Установява се от заключението на повторната СПЕ, изготвена от вещото лице Ц.Ц. от ОД на МВР Плевен /л. 110-117 от делото/ по някои от въпросите на първоначалната СПЕ, че вещото лице също е извършило изследване на оригиналите на оспорените РКО от м. Х 2016 г., издадени от ЗП А.К. с посочената в заключението техника. Вещото заключава, че в **РКО** от **19.10.2016 г.** подписите и ръкописния текст за изписани с различни химикални пасти и не са изписани по едно и също време, като първоначално с една и съща паста е изписан текста „19.10.16 г. Я.К. гр. Плевен 20 000 Двадесет хиляди лв.“ и подписите, след което с една и съща химикална паста е изписан преповторения и изписан текст „***“ и текста „*** ул. „*** № ЕГН *****“, „*** ООД ЕИК *** връщане по фактура“, а след това е изписан текста “върнат аванс“. Вещото заключава, че в **РКО** от **26.10.2016 г.**

подписите и всички части от ръкописния текст са изписани с различни химикални пасти и не са изписани по едно и също време, като първоначално е изписан ръкописния текст „*** ** 26.10.16 г. Я.К. гр. Плевен 10 000 лв. Десет хиляди лв.“ и подписите, след което с една и съща химикална паста е изписан текста „ул. „*** № ЕГН *****“, „*** ООД ЕИК *** връщане по фактура“, а след това е изписан текста “върнат аванс“. Вещото лице установява, че до момента криминалистичната практика по техническо изследване на документи не разполага с универсална и достатъчно достоверна методика за определяне на абсолютна и относителна давност, както и времето на изготвяне /датиране/ на документ по използваните за целта материали /хартия и пишешни вещества – химикални пасти, тонер, тампонни мастила и др./, поради което експертизата не може да отговори на въпроса кога точно са изписани ръкописния текст и подписите, както и да посочи точното време и годината на полагане на всяка от различните химикални пасти върху **РКО от 19.10.2016 г. и РКО от 26.10.2016 г..**

По делото в о.с.з. на 30.11.2021 г. е разпитана като свидетелка Я.К. /л. 78-79 от делото/, но с оглед обстоятелството установено чрез справка в ТР, че същата е управител на ищцовото дружество към момента на разпита ѝ обясненията ѝ пред съда следва да се ценят при условията на чл. 176 от ГПК. Същата обяснява пред съда, че от 2010 г. същата е професионални отношения в качеството на представляващ „***“ ООД със свидетелката С.К., като представител на ЗП А.К., като дружеството е предоставяло пари на С.К. като заеми за слънчоглед като стоков кредит. Установява, че не си спомня да е подписвала предявените ѝ **РКО от 19.10.2016 г. и РКО от 26.10.2016 г.**, както и да е подписвала празен документ и да го е предоставяла на С.К.. Обяснява, че практиката на дружеството е да работят чрез преводи на суми по банков път, за суми над 10 000 лв. дружеството винаги извършва банкови преводи и не се извършват разплащания в брой, а при представяне на суми в брой това става в присъствие на счетоводителя на дружеството, който оформя необходимите документи.

Установява се от разпита на свидетелката С.К., проведен в о.с.з. на 30.11.2021 г. /л. 79-81 от делото/, че същата се познава с Я.К. от дълги години, като са имали срещи в офисите на фирмата, в дома на К., на кафе и на други места и са си разменяли парични суми, като на някои от срещите са били само двете, а при други в последните години е присъствала и управителката на дружество г-жа Д.. Свидетелката установява, че е запозната с предявените ѝ **РКО от 19.10.2016 г. и РКО от 26.10.2016 г.**, съставила ги е изцяло с изключение на подписите положени от свидетелката Я.К., не си спомня точно къде са съставени, като според нея единият от РКО е съставен в нейния автомобил в присъствието на К.. Свидетелката установява, че сумите

са предоставени в брой по искане на К., която е трябвало да направи някакви разплащания и да ги внесе по банковите сметки на дружеството за покриване на съответните задължения на ЗП А.К.. Свидетелката установява, че между фирмата на Я.К. и ЗП А.К. е имало договорни отношения във връзка с продажбата на слънчоглед към датата на издаване на РКО. Установява, че първо е написала сумите и датите, а след това пред Я.К. ги е дооформила, тъй като в противен случай Я.К. е нямало да ги подпише. Установява, че Я.К. е броила сумите пред нея преди да подпише РКО. Свидетелката установява, че не си спомня след подписване на ордерите от Я.К. да е правила добавки в тях, като не си спомня и защо в конкретния случай осчетоводяването им е станало по-късно

Съгласно разпоредбата на чл. 55 от ЗЗД, който е получил нещо без основание или с оглед на неосъществено или отпаднало основание е длъжен да го върне. При третия фактически състав на чл. 55, ал. 1 ЗЗД основанието съществува при получаването на престацията, но след това то е отпаднало с обратна сила. Текстът намира приложение при унищожаване на договорите поради пороци на волята, при разваляне на договорите поради неизпълнение, при настъпване на прекратително условие, когато сделката е сключена при такова условие и в други подобни случаи. / В този смисъл е Постановление № 1 от 28. V. 1979 г. по гр. д. № 1/79 г., Пленум на ВС/.

Съгласно разпоредбата на чл. 92 ал. 1 от ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Кредиторът може да иска обезщетение и за по-големи вреди. Съгласно ТР № 7/13.11.2014 г. по тълк. Дело № 7/2013 г. на ОСГТК на ВКС не се дължи неустойка за забава по чл. 92 ал. 1 от ЗЗД когато двустранен договор, който не е за продължително или за периодично изпълнение е развален поради виновно неизпълнение на длъжника. Дължима в такава хипотеза е единствено неустойка за обезщетяване на вреди от неизпълнението поради разваляне – неустойка за разваляне, ако такава е била уговорена.

В тежест на ищовото дружество е да докаже, че е изправна страна по договора между страните, че е налице неизпълнение от страна на ответника, разваляне на договора между страните при условията на чл. 87 от ЗЗД, размера на подлежащата на връщане при разваляне на договора парична сума, забава на длъжника по отношение на плащането ѝ, възникването на право на неустойка в негова полза поради неизпълнение на задълженията на ответника и нейния размер, забава на длъжника по отношение на плащането ѝ. В тежест на ответника е да докаже възразенията си, че е погасил задълженията си към ищеца чрез плащане, както и че неизпълнението на задълженията му по договора се дължи на виновно поведение на ищеца.

Съдът приема, че с оглед качеството на страните и неговия предмет сключеният между страните договор за продажба при авансово плащане на земеделска продукция за пет бъдещи реколти, в случая слънчоглед от определен вид и с определени показатели съставлява търговска сделка по смисъла на чл. 318 от ТЗ с продължително изпълнение за определен период. Сделката е сключена между търговци, като в настоящия случай ищцовото дружество е търговец поради правно-организационната си форма, а ответника по смисъла на чл. 1 ал. 3 от ТЗ, а предмет на сделката е именно произвежданата от ответника земеделска продукция. Земеделските производители, какъвто безспорно е ответника се занимават с производство на селскостопанска продукция по занятие и организират дейността си по търговски начин, поради което в постоянната търговска практика на ВКС се приравняват на търговци в хипотезата на чл. 1 ал. 3 от ТЗ. В този смисъл са определение № 638/25.10.2012 г. по ч. т. д. № 575/2012 г., I ТО на ВКС; определение № 113/01.02.2013 г. по ч. т. д. № 16/2013 г. I ТО на ВКС и др.

При съобразяване на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност съдът приема за безспорно доказано по делото, че ищцовото дружество е изпълнило в пълен обем задължението си по чл. 7 ал. 1 б. „а“ от договора за продажба на слънчоглед от **11.01.2016 г.** и след издаване от ответника на **фактура № *** г.** е заплатило на ответника авансово и по банков път сумата от **150 000 лв.**, представляваща продажна цена на 300 тона слънчоглед реколта 2016 г. при единична цена 500 лв.. Безспорно се установи по делото, че в договорения срок до 30.09.2016 г. ответникът не е задължението си и не е предал на ищцовото дружество договореното количество слънчоглед. Безспорно по делото се установява от представените по делото **анекс № *** г.** към договора от **11.01.2016 г.** между страните и **инвойс - фактура № *** г.**, че страните са постигнали съгласие, че с продажбата на **17.10.2018 г.** на 60,480 тона слънчоглед реколта 2018 г. на обща стойност **30 844,80 лв.** ответникът е погасил частично задължението към ищцовото дружество за продажба на слънчоглед реколта 2016 г.. Безспорно се установява, че по силата на сключения анекс от **17.06.2019 г.** страните са изменили занапред правата и задълженията си по договора от **11.01.2016 г.**, като ответникът ЗП вместо изпълнение на задължение за предоставяне на слънчоглед реколта 2016 г. на стойност **119 155,20 лв.** е поел задължение да предостави на ищцовото дружество черен, шарен /ивичест/

слънчоглед реколта 2019 г. на стойност **119 155,20 лв.** в срок до 30.09.2019 г. Съдът приема за неоснователни възраженията на ответника, че тъй като оспорените РКО е върнал през м. X 2016 г. общо сумата от 30 000 лв., то следва да се приеме, че към **17.06.2019 г.** – датата на сключване на анекса същият е дължал сумата от **89 155,20 лв.** На първо място следва да се посочи, че ответникът се е съгласил с изменението на правоотношението и е поел ново задължение за конкретна реколта в конкретен размер, поради което при условията на чл. 20а от ЗЗД следва да се приеме, че изменението на договора има силата на закон за страните по същия и ги обвързва, т.е. при всички случаи считано от **17.06.2019 г.** за ответникът е възникнало задължение да предостави на ищцовото дружество слънчоглед реколта 2019 г. на стойност **119 155,20 лв.** в определения от договора срок. На второ място следва да се посочи, че оспорването на представените РКО се извърши успешно от страна на ищцовото дружество в частта относно съдържанието на същите и като съобрази, че е налице разлика между съдържанието на представените с отговора на ИМ копия на РКО и оригиналите на РКО, представени от ответника, съдът приема, че същите следва да бъдат изключени от доказателствата по делото. Безспорно се установи, че в оригиналите на РКО след изготвяне на копията, представени по делото са извършени добавки чрез дописване в текста след „връщане по фактура“ на текст „върнат аванс“, което обстоятелство при съобразяване и на заключението на повторната СПЕ, изготвено от вещото лице Ц.Ц. относно поредността на съставяне на текста в документите дава основание на съда да направи обоснован извод, че документите са неистински. Съдът съобрази заключенията на двете СПЕ, обясненията на управителя на ищцовото дружество Я.К. и показанията на разпитаната свидетелка С.К. и приема, че следва да кредитира показанията на свидетелката К. само в частта, в която съвпада със заключенията на експертизите като приеме, че безспорно РКО за посочените суми са подписани от управителя на ищцовото дружество Я.К. на посочените дати, но останалата част от съдържанието им е изписана от С.К. след това, поради което положените подписи от Я.К. не удостоверяват волеизявлението на й, че е получила сумите на посоченото в тях основание. Съдът не кредитира показанията на свидетелката С.К. относно обстоятелствата, при които са съставени РКО. В тази връзка установените със СИЕ нарушения на ЗДДС и ЗСч от страна на ответника при осчетоводяване на

РКО четири години по-късно съставляват косвено доказателство, че РКО са издадени във връзка с други отношения между лицата Я.К. и С.К. или между ищцовото дружество и ответника, за каквито има доказателства по делото, но нямат отношение към процесния договор и не установяват погасяване на сумата от **119 155,20 лв.** по анекса от **17.06.2019 г.** С оглед изложените по-горе правни изводи, съдът приема за доказано по делото, че по силата на сключения анекс от **17.06.2019 г.** за ответникът е възникнало задължение да предостави на ищцовото дружество слънчоглед реколта 2019 г. на стойност **119 155,20 лв.** в срок до 30.09.2019 г. и това задължение е изпълнено частично от същия, тъй като в договорения срок същият е предоставил на ищеца слънчоглед на стойност **36 960 лв.** и е останал да дължи слънчоглед на стойност **82 195,20 лв.** Безспорно се установи, че задължението на ответника да предостави слънчоглед реколта 2019 г. не изпълнено и в указания в чл. 4 от анекса срок до **07.10.2019 г.**, поради което следва да се приеме, че по силата на цитираната разпоредба договорът между страните е развален, считано от тази дата без да е необходимо каквото и да е изявление от някоя от страните. Дори да се приеме, че с оглед частичното изпълнение от страна на ответника /31%/ развалянето на договора не е настъпило автоматично на **07.10.2019 г.**, то следва да се приеме, че договорът се счита развален поради съществено неизпълнение от страна на ответника с връчване на препис от ИМ на ответника с оглед съдържащите се твърдения в тази насока и към момента на приключване на съдебното дирене същият безспорно е развален. Неоснователни и недоказани се явяват възраженията на ответника за виновно поведение на кредитора, тъй като по делото не твърдят форсмажорни обстоятелства, попречили на ответника да изпълни задълженията си по договора през есента на 2019 г., а твърдените и също недоказани форсмажорни обстоятелства през 2020 г. се явяват ирелевантни към предмета на спора.

Съдът приема, че са настъпили предпоставките на чл. 5 от анекса от **17.06.2019 г.** и считано от **10.10.2019 г.** / след изтичане на 2 дни от **07.10.2019 г.**/ ответникът дължи платените авансово суми по разваления договор съответстващи на неизпълнената част от задължението, ведно с неустойка в размер на **10 %** от неизпълнението. Съдът приема чрез тълкуване на волята на страните, че договорената неустойка е компенсаторна и има за цел да обезщети вредите на изправната по договора страна от разваляне на договора

между тях, поради което приема, че неустойката е уговорена като процент от неизпълнената част от поетото от ответника задължение по анекса към договора, а не като твърда сума в размер на **10 %** от сумата **119 155,20 лв.** В случая не се касае за намаляване на неустойката поради прекомерност, тъй като няма такова възражение от ответника, а и същото би било неоснователно с оглед качествата на търговци между страните, а за съобразяване от съда на волята на страните, материализирана в анекса към договора. При тези правни изводи съдът приема, че считано от **10.10.2019 г.** ответникът дължи на ищното дружество на отпаднало основание сумата от **82 195,20 лв.**, както и неустойка за разваляне на договора в размер на **8 219,52 лв.** и от тази дата същият е изпаднал в забава отношение на изпълнението на посочените парични задължения. С оглед безспорно извършеното плащане от страна на ответника на част от подлежащата на връщане главница по договора в размер на **30 000 лв.** на **28.09.2020 г.**, надлежно осчетоводено в счетоводствата на двамата търговци, съдът приема, че считано от **29.09.2020 г.** ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от **52 195,20 лв.**, респ. по отношение на тази парична сума е изпаднал в забава както към датата на подаване на ИМ, така и към датата на приключване на съдебното дирене.

Налице са основанията на **чл. 55 ал. 1 пр. 3 от ЗЗД** и ответникът следва да бъде осъден да върне чрез плащане на ищцовото дружество сумата от **52 195,20 лв.** като получена на отпаднало основание с оглед разваляне поради неизпълнение на договор за продажба на шарен /ивичест/ слънчоглед, подходящ за белене от реколта 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г., сключен между страните от **11.01.2016 г.**, с анекс към него № *** г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – **16.11.2020 г.** до окончателното ѝ заплащане.

С оглед основателността на главния иск, акцесорната претенция по **чл. 86 от ЗЗД** следва да бъде уважена изцяло с оглед доказания размер на вземането с помощта на СИЕ за сумата от **8 792,95 лв.**, представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва на сумата от **82 195,20 лв.** за периода от **10.10.2019 г.** до **27.09.2020 г.** и на сумата от **52 195,20 лв.** за периода от **28.09.2020 г.** до **15.11.2020 г.**.

Съдът приема, че предявеният иск за сумата от **11 915,52 лв.**, представляваща неустойка за разваляне на договор по **чл. 5 от анекс № *** г.**

към договор от **11.01.2016 г.** между страните е частично основателен и доказан за сумата от **8 219,52 лв.** и следва да бъде уважен частично като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **8 219,52 лв.**, ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане. Искът за разликата над присъдения размер от **8 219,52 лв.** до предявения размер от **11 915,52 лв.** за сумата от **3 696 лв.** следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

С оглед частичната основателност на иска за неустойка, акцесорната претенция по **чл. 86 от ЗЗД** следва да бъде уважена за сумата от **920,13 лв.**, изчислена от съда с електронен калкулатор, представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва на сумата **8 219,52 лв.** за неустойка от за периода от 10.10.2019 г. до 15.11.2020 г.. Искът за разликата над присъдения размер от **920,13 лв.** до предявения размер от **1 333,93 лв.** за сумата от **413,79 лв.** следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК ищцовото дружество претендира заплащане на общо на сумата от **12 148,45 лв.**, от която: сумата от **2 299,90 лв.** - разноски за обезпечителното производство по ч.т.д. № 135/2020 г. на ПОС, сумата от **302,45 лв.** – разноски в производството по обжалване на определението за допускане на обезпечението по в.ч.т.д. № 3/2021 г. на ВтАС, сумата от **306,45 лв.** – разноски в производството по обжалване на действията на ЧСИ по в.гр.д. № 131/2021 г. на ПОС, сумата от **9 239,65 лв.** – разноски в исковото производство, от които адвокатско възнаграждение в размер на **4 932 лв.** с ДДС и транспортни разходи в размер на **330 лв.** за явяване на пълномощника на дружеството в о.с.з.. Със списъка са представени като доказателства за извършване на разходите системни бонове и фактури, издадени от *** ЕООД, платежни нареждания, фактури, издадени от ЧСИ Ц.Н., служебни бонове от „***“, ЕАД, договори за правна помощ от 12.10.2020 г., 22.10.2020 г., 02.12.2020 г. и 10.02.2021 г., фактури, издадени от АД „***“, гр. София, извлечения от разплащателна сметка на „***“ от 13.10.2020 г., 12.02.2021 г., 08.12.2020 г., 14.09.2021 г., фактури, издадени от *** ЕАД.

С представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК ответникът претендира заплащане на общо на сумата от **4 808 лв.**, от която: сумата от **1 640 лв.** – разноски за адвокатско възнаграждение по ч.т.д. № 135/2020 г. на ПОС, сумата от **15 лв.** – разноски за държавна такса по частна жалба по същото дело, сумата от **300 лв.** – разноски за адвокатско възнаграждение по изп. Дело № *** на ЧСИ Ц.Н., сумата от **73 лв.** – деловодни разноски по същото изпълнително дело във връзка с обжалване на действия на ЧСИ пред ПОС, сумата от **2780 лв.** – разноски за адвокатско възнаграждение в исковото

производство. Със списъка са представени като доказателства за извършване на разходите вносни бележки от 24.03.2021 г., 03.02.2021 г., 27.09.2021 г., 14.01.2021 г., 26.10.2020 г., разписки за платена държавна такса и платени такси към ЧСИ на 05.02.2021 г., договори за правна помощ с пълномощно от 19.01.2021 г., 03.02.2021 г., 26.10.2020 г. разписка за платена държавна такса по сметка на ВТАС.

Съдът съобрази възраженията на ищцовото дружество за липса на доказателства за извършване на разходите на ответника за адвокатско възнаграждение в обезпечителното, изпълнителното и исковото производство и намира същите за неоснователни. Установява се от представените по делото платежни нареждания, че ответникът е заплатил по банков път договореното адвокатско възнаграждение за исковото и обезпечителното производство и в брой, в който случай договорът има характер на разписка договореното адвокатско възнаграждение във връзка с производството по чл. 435 от ГПК пред ПОС. Съдът съобрази възраженията на ищцовото дружество по реда на чл. 78 ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение в обезпечителното и исковото производство и намира същите за частично основателни. С оглед защитавания интерес и при съобразяване на разпоредбата на чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съдът приема, че договореното адвокатско възнаграждение в полза на адвокат П. от **2780 лв.** за защита в настоящото производство надхвърля незначително минимално предвидения в закона размер на адвокатското възнаграждение от **2 757 лв.** и с оглед правната и фактическа сложност на производството не следва да бъде намалявано. При съобразяване на разпоредбата на чл. 11 от Наредба № 1/2004 г. съдът приема, че договореното адвокатско възнаграждение в полза на адвокат П. от **1 640 лв.** за защита по частна жалба в обезпечителното производство надхвърля с около **1 440 лв.** минимално предвидения в закона размер на адвокатското възнаграждение от **200 лв.** и с оглед правната и фактическа сложност на спора като следва да бъде намалено до трикратния му размер на **600 лв..**

Съдът съобрази и направените възражения на ответника по реда на чл. 78 ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ищцовото дружество в обезпечителното и исковото производство и намира същите за неоснователни. При съобразяване на разпоредбите на чл. 7 ал. 7 вр. ал. 2 т. 4 и чл. 11 от Наредба № 1/2004 г. съдът приема, че заплатеното от ищцовото дружество в полза на упълномощеното адвокатско дружество адвокатско възнаграждение в производството за допускане на обезпечението в размер на **2 100 лв.** с ДДС /**1750 лв.** без ДДС/ и производството по обжалване на допуснатото обезпечение в размер на **300 лв.** с ДДС /**250 лв.** без ДДС/ надхвърля незначително минимално предвидените в закона размери на адвокатското възнаграждение от **1 378,50 лв.** /1/2 от **2 757 лв.**/ за обезпечителното производство и **200 лв.** за производството по частната жалба и с оглед правната и фактическа сложност на спора не следва да бъде

намалявано. При съобразяване на разпоредбата на чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1/2004 г. съдът приема, че заплатеното от ищцовото дружество в полза на упълномощеното адвокатско дружество адвокатско възнаграждение в исковото производството в размер на **4 932 лв.** с ДДС /**4 110 лв.** без ДДС не надхвърля трикратния размер на минимално предвидения размер на адвокатското възнаграждение от **2 757 лв.** и с оглед правната и фактическа сложност на спора не следва да бъде намалявано.

Съдът приема, че направените и от двете страни разноски във връзка с производството по чл. 435 от ГПК пред ПОС касаещо законосъобразността на действията на ЧСИ в обезпечителното производство не съставляват преки разходи в обезпечителното производство и по тази причина не се намират в пряка причинна връзка с последиците от основателността на исковите. Тези разноски са уредени от ПОС в съответното производство и не следва да бъдат съобразявани по реда на чл. 78 от ГПК настоящото производство.

Съдът приема, че направените от ищцовото дружество или от процесуалните му представители транспортни разноски не следва да бъдат присъждани с оглед липсата на доказателства за лицето извършило разходите, начина на осъществяване на транспорта, вида на транспортното средство, средния му разход на гориво, изминатото разстояние, респ. невъзможност за съда да извърши проверка за действителния размер на тези разходи в случай, че са направени.

При съобразяване на гореизложеното, съдът приема, че по реда на чл 78 от ГПК следва да бъдат съобразени разходи на ищцовото дружество в размер на **11 512 лв.** и разходи на ответника в размер на **3 395 лв..** На основание чл. 78 ал. 1 ГПК с оглед частичното уважаване на предявените осъдителни искове /94 %/ в полза на ищеца се дължат съответната част от направените по делото в обезпечителното и исковото производство съдебни разноски в общ размер на **10 821,28 лв..** На основание чл. 78 ал. 3 ГПК с оглед частичното отхвърляне на предявените осъдителни искове /6 %/ в полза на ответника се дължат съответната част от направените по делото в обезпечителното и исковото производство съдебни разноски в общ размер на **203,70 лв..** На основание чл. 78 и след компенсация на насрещните вземания на страните за разноски в полза на ищеца следва да бъдат присъдени съдебни разноски в общ размер на **10 617,58 лв..**

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 55 ал. 1 пр. 3 от ЗЗД ЗП А.З. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „***“ №***, вх. Б, ап. *** да **ЗАПЛАТИ** на „***“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Д.М., ***, обл. Плевен, ЕИК ***, представлявано от управителите Г.Д. и Я.К. **сумата от 52 195,20 лв.** като получена на отпаднало основание с оглед разваляне поради

неизпълнение на договор за продажба на шарен /ивичест/ слънчоглед, подходящ за белене от реколта 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., сключен между страните от 11.01.2016 г., с анекс към него № *** г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на исковата молба – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 86 от ЗЗД ЗП А.З. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „****“ №***, вх. Б, ап. *** да **ЗАПЛАТИ** на „****“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Д.М., ***, обл. Плевен, ЕИК ***, представлявано от управителите Г.Д. и Я.К. **сумата от 8 792,95 лв.**, представляваща обезщетение за забавено плащане на сумата от **82 195,20 лв.** за периода от 10.10.2019 г. до 27.09.2020 г. и на сумата от **52 195,20 лв.** за периода от 28.09.2020 г. до 15.11.2020 г..

ОСЪЖДА на основание чл. 92 от ЗЗД ЗП А.З. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „****“ №***, вх. Б, ап. *** да **ЗАПЛАТИ** на „****“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Д.М., ***, обл. Плевен, ЕИК ***, представлявано от управителя Г.Д. **сумата от 8 219,52 лв.**, представляваща неустойка за разваляне на договор по чл. 5 от анекс № *** г. към договор от 11.01.2016 г. между страните поради значително неизпълнение на задълженията на ответника по анекса, ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на ИМ – 16.11.2020 г. до окончателното ѝ заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **8 219,52 лв.** до предявения размер от **11 915,52 лв.** за сумата от **3 696 лв.** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА на основание чл. 86 от ЗЗД ЗП А.З. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „****“ №***, вх. Б, ап. *** да **ЗАПЛАТИ** на „****“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Д.М., ***, обл. Плевен, ЕИК ***, представлявано от управителите Г.Д. и Я.К. **сумата от 920,13 лв.**, представляваща обезщетение за забавено плащане на неустойката в размер на сумата **8 219,52 лв.** за периода от 10.10.2019 г. до 15.11.2020 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **920,13 лв.** до предявения размер от **1 333,93 лв.** за сумата от **413,79 лв.** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 от ГПК след компенсация ЗП А.З. К., ЕГН ***** от гр. К., ул. „****“ №***, вх. Б, ап. *** да **ЗАПЛАТИ** на „****“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Д.М., ***, обл. Плевен, ЕИК ***, представлявано от управителите Г.Д. и Я.К. съдебни разноски в общ размер на **10 617,58 лв.**, направени за исковото и обезпечителното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Великотърновски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____